

Moj Jutarn

Prijavi se |

Zašto se reg

Ponedjeljak, 18.02.2008.

11:08

Kućni ljubimci

Film

Glazba

Kazalište

Književnost

Umjetnost

Fotografija

Showbiz

Dobra hrana

Hi-Tech

Panorama

Putovanja

Moda i ljepota

Horoskop

Postavi Jutarnji.hr kao početnu stranicu

Dodaj Jutarnji.hr u favorite

Terezi Kesoviji uspješno uklonj_

Kultura i život | Panorama

Datum objave 02.09.2007 21:04
Zadnja izmjena 02.09.2007 21:04

Pošalji na mail Ispiši Komentiraj

KULTURA I ŽIVOT | PANORAMA

Kriket: Nemaju publiku, ali postižu uspjehe

Piše: Ivana Rimac

Foto: Vjekoslav Skledar/CROPIX

Uz Dinamo u Ligi prvaka, Hajdukov pokušaj u Kupu Uefe i ispraćaj Blanke Vlašić u Japan, jedni su hrvatski sportaši istodobno u Belgiji izborili prvo mjesto i gotovo nezapaženo vratili se u Zagreb.

Oni se bave kriketom, sportom koji je većina Hrvata vjerovatno vidjela samo na malom ekranu... Ali Hrvatska ima svoju kriket ligu i reprezentaciju koja je od amatersko-prijateljskog zagrijavanja prerasla u ekipu koja je u nekoliko godina došla do treće europske lige.

Respektabilan je to uspjeh za reprezentaciju koja donedavno nije imala ni teren ni opremu, a reprezentativci su joj raštrkani do drugog kraja Zemlje. Završetkom Prvenstva dio ekipe, naime, otišao je kućama - u Novi Zeland i Australiju. Ostatak je ovdje i priprema se za ulazak u drugu europsku ligu, zbog čega u listopadu putuju u Izrael.

- Nije to toliko fizički naporan sport koliko je važno ostati koncentriran - kaže Jasen Butković, zaposlenik u zagrebačkoj gradskoj službi, dok gledamo njegove suigrače na terenu pokraj Kineziološkog fakulteta.

Nitko za njih nije ni čuo i Butkovića to i ne čudi. Jasno je da je ovo zemlja nogometa pa se prisjeća kakve su kriketaši zvijezde u Australiji, otkud je došao početkom 90-ih. U Zagreb je došao zajedno s roditeljima iz Melbournea odakle poznaje Roberta Dumančića, jednog od pokretača 'hrvatskog kriketa'. Robert Dumančić danas živi na Visu, otoku koji postaje centar kriketa s obzirom na to da postoji i podmladak; konkretno trenira čak 50-ak malih Višana.

Uglavnom, dodaje Butković, Dumančić je kontaktirao s njim prije nekih sedam godina kad je skupljao igrače za utakmicu protiv Ljubljane. Isto to u međuvremenu je radio i Ivan Bilić, Australac koji od 90-ih živi u Splitu.

- Slučajno sam prolazio Bogovićevo i ondje je bio Bilić kojega sam poznao. Zgrabio me za ruku i rekao "idemo sutra u Ljubljanu". Nisam ni znao da se igra kriket u Hrvatskoj, a posljednji

Povezane

Hrvatski k

lige

Viški krike

britanske t

GLAMOX

Udobnost. J

Brza i jednc

Jutarnji.hr

Iskoristi d

Grad

Kamo želi

put igrao sam u osnovnoj školi dok sam živio u Južnoafričkoj Republici. Ipak sam se uključio i tako je sve počelo - ispričao je Zdenko Leko, danas menadžer hrvatskih kriketaša.

- Jednom kad se uključiš, probudi se strast i ne možeš više izaći iz toga - kaže taj 39-godišnjak koji posljednjih desetak godina živi u Hrvatskoj.

“Selektor” Bilić na sličan je način u tim uključio i još jednog znanca, Sunila Bhatta.

- Kriket mi je ovdje jako falio i odmah sam prihvatio njegov poziv - ispričao je svoju hrvatsku kriket priču Bhatt, 38-godišnji Indijac, posljednjih 14 godina sa zagrebačkom adresom. Iako nemaju ni publiku ni navijače, pa ni obožavateljice, svi oni govore o velikoj strasti prema sportu koji je ovdje anoniman. Tu je strast u profesiju pretočio Craig Sinovich, profesionalni kriketaš koji je 2002. godine prvi put došao ljetovati na Brač.

U Južnoafričku Republiku nije se ni vratio, danas je zagrebački poduzetnik i hrvatski kriket reprezentativac. Mnogima zasigurno neshvatljivu strast kriketaši objašnjavaju klimom i pozadinom iz koje su potekli odnosno u kojoj su odrasli. Južnoafrička Republika, Australija i Indija zemlje su u kojima je kriket među najpopularnijim sportovima i gdje su kriketaši javne osobe.

Na zagrebačkom terenu ovu ekipu rijetko tko može i primijetiti, ali ovu reprezentaciju to ne sprečava da se nalazi subotom poslijepodne i uživa u sportu čija utakmica, usput rečeno, može trajati i tri sata, ali i pet dana.

U pauzama, kažu, prave ručak tako da nerijetko prije nastavka utakmice - roštiljaju... I tako sve od spomenutog odlaska u Ljubljanu na ogled protiv slovenskog kluba.

Nakon Ljubljane kamo su, kažu, otišli iz zafrkancije, skupili su potrebnih 11 igrača i 2001. godine osnovali klub. Zatim su nekoliko godina “igrali tek onako”, a onda su kontaktirali sa Svjetskim kriket savezom sa sjedištem u Londonu otkud su im poslali dvije torbe opreme.

Vježbali su na jednom asfaltnom košarkaškom igralištu (kriket je sport na travi...) gdje su postavili tepih. Tada su kontaktirali s Kineziološkim fakultetom koji im je na korištenje dao travnjak pokraj zgrade Fakulteta na zagrebačkom Jarunu.

- Očistili smo, sredili i sad imamo gdje trenirati. Bila je to trava do glave i zapušten teren, ali smo dobili pravo na korištenje ako ga budemo održavali - izjavili su kriketaši koji su 2003. godine osnovali i svoj Savez, a do danas imaju i četiri hrvatska kriket kluba. Uz njihov zagrebački, pokrenuti su i klubovi u Splitu i Ivanić Gradu te na Visu. Oni znaju za njihov belgijski uspjeh nakon kojeg se dio reprezentativaca vratio doma: trojica u Perth, dvojica na Novi Zeland i jedan

u Adelaide. Doći će na ljeto, kažu zagrebački kriketaši za svoje sugirače.

No prije ljeta trebali bi se naći u Izraelu kamo idu na dvoboj za drugu europsku ligu. Do tada se nadaju i da će pronaći sponzore.

- Uspjeh u Belgiji već je drugi veliki uspjeh naše ekipe u posljednje tri godine. Činjenica da smo sve dosadašnje uspjehe ostvarili vlastitim sredstvima govori puno o duhu članova reprezentacije. Borbenost i znanje koje su hrvatski reprezentativci pokazali dovelo je Hrvatsku do praga Svjetske kriket lige - kaže Zdenko Leko.

Cricket Jobs start here:

Cricket job training for Agents, Administrators & Mgmt.

www.SportsMangementWorldWide.com

Ads by Google

KOMENTARI

Copyright © Jutarnji.hr. Sva prava pridržana.

[Opći uvjeti korištenja](#) | [Zaštita privatnosti](#) | [Pravila komentiranja](#) | [Impressum](#) | [Kontakt](#) | [Oglašavanje](#)